

det er jo vitterligt, at den høitærede Kultusminiſter anfer ſig for at være bemyndiget til i Genhold til den midleridige Bevillingslov at tage til Univerſitetet, hvad der ſkaar opført paa den af Regjeringen forelagte Finantſlov, alſaa dermed er dette Spørgsmaal bragt ud af Verden. (Afbrydſe). Hviſ ærede Medlemmer ville modſige dette, vil jeg gjøre opmærksom paa, hviſ Fortolkningen er; Fortolkningen er ikke de ærede Medlemmers, men den høitærede Miniſters; det er ham der ſkal fortolke Loven, Thingets Lid til at fortolke den kommer ſørſt, naar Sagen ſkal bringes for Rigsretten, og jeg tvivler om, at den kommer der. Det forekommer mig nu alſaa, at Tvifelpunkterne ere overordentlig ſaa og overordentlig ſmaa, og foreligge uden at der i dem ligger nogenſomhelſt principiel Forſkjel, og under diſſe Omſtændigheder er det enhver Mandſ Pligt at bidrage, hvad han formaar, til at der kunde komme en Overenſkomſt iſtand om Finantſloven. Jeg vil bede ærede Medlemmer og andre Politikere, ſom ſærdes i denne Sal, at ſtille ſig for et Dieblit paa Liſtuerens Standpunkt, paa et objektivt Standpunkt, og ſe, hvad de, ſom ſtaa udenfor, være ſig her i Landet eller i Udlandet, hviſ Noget der endnu vil ſe paa os, dømme om en Situation ſom denne. Jeg tror, at vi vilde være blottede for Midler til at imødegaa den Kritik, ſom ſælbes. Ærede Medlemmer ville erindre, at i 1848 fremkom den ſleſvig-holſtenſke Agitator Daſhauſen med den Bemærkning, at det danſke Folk var et uſammenhængende og ſplidagtigt Folk. Der var Ingen dengang, der troede, at han havde Ret; men iſald vi nu vedblive at være uenige i den Situation, der nu foreligger, vil det være et Beviſ paa, at denne Mand har havt et Seerblik ud i Fremtiden, og det er min Overbeviſning, at, hviſ vi lade denne Situation gaa hen, uden at komme til en Overenſkomſt, ſaa paadrage alle de, der modſatte ſig, at et nyt Forſøg gjøres, ſig et meget ſtort Anſvar. Thi derſom Thingene gaa fra hinanden, uden at man kommer til en Overenſkomſt om Finantſloven, vil man med Sandhed kunne ſige, at ingen af Parterne har vundet, men heller ikke Fædrelandet. Jeg citerer dette, fordi det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) i Anledning af en lignende Kriſe, vi havde den 8de November 1877, ſagde, at Liſtanden var en ſaadan, at alle Partier tabte ved, hvad der ſkete, men Fædrelandet vandt. Her er Situationen den, at alle Partier ville tabe — thi jeg kan ikke ſe, hvem der kan vinde derved — men Fædrelandet vil tabe endnu Mere. Jeg ſkal derfor opfordre ærede Medlemmer til at ſøge at bidrage, hvad de formaar, til at vi kunne komme ud af denne pinagtige Situation. Jeg ſkal opfordre ærede Medlemmer af Fællesudvalget

til at ſøge her at blive enige om et Forſlag, ſom kan vente at gaa igjennem i begge Thing. Derſom det var jevne Forretningsmænd, der ſad og ſkulde aſgjøre en ſaadan Sag, hvor der ikke er nogen Principſtrid, men kun Spørgsmaal om noget Mere eller noget Mindre, og hvor dette noget Mere og noget Mindre er ſaa overordentlig ubetydeligt, tvivler jeg ikke om, at diſſe jevne og forſtandige Forretningsmænd i Løbet af en Time vilde komme til et Reſultat. Her ſtiller Sagen ſig naturligviſ noget anderledes, fordi det ikke er jevne Forretningsmænd, men Politikere, der have med Sagen at gjøre, men det forekommer mig, at Fædrelandets Vel kræver, at man i dette Tilfelde lader de politiſte Henſyn ude af Betragtning, og at man blot ſøger at komme til et Reſultat. Jeg ſkal derfor meget anbefale det af det ærede Medlem for Frederiksberg, Amts 3die Valgfreds (Dineſen) ſtillede Forſlag om at viſe Sagen tilbage til Fællesudvalget, idet jeg ikke kan indſe, at der for det ærede Fællesudvalg kan være noget Stødende i, at man beder og bønſalder det om at komme med en ſamſtemmende Indſtilling. Formerne for Fællesudvalget ere deſværre ſaa ufuldkomne, at det er meget let forſtaaeligt, at man ikke har kunnet komme til et Reſultat under dem, men den tvingende Nødvendighed, ſom er tilſtede for alle Politikere til at ſøge til en Overenſkomſt, vil gjøre ſig gjældende med endnu mere forøget Tryk paa Fællesudvalget, og iſald begge Thingene komme til den Beſlutning at anmode Fællesudvalget om igjen at tage Sagen under Overveieſe, er det min Overbeviſning, at der for begge Thing vil fremkomme en ſamſtemmende Indſtilling.

Ordføreren (Berg): Det forekommer mig, at de Herrer, der havde dette Forſlag i Daghaanden, maatte have ladet Forhandlingerne begynde dermed, men det ſkal jeg imidlertid ikke gaa i Rette med dem for. Selve dette Forſlag derimod, fremſat her i Folkethinget, er mere intereſſant. Der foreligger tre Forſlag til Afgjørelſe af denne Sag: Et fra Flertallet, et andet ſtillet af to ærede Medlemmer, et Medlem af Landsthinget og et Medlem af Folkethinget, og for det tredje: Folkethingets Affattelſe af 14de Juni. Der foreligger alſaa ſaa mange Udgaver, at de forſkjellige Anſkuelſer ikke behøve at vrage og være kræſne, men nok maa kunne finde eet af diſſe Standpunkter. Naar de Herrer mene, at dette, ikke at imødetomme Regjeringen her, er forfærdigt, farligt og vanſkeligt, vil jeg ſige, at, derſom jeg havde den Anſkuelſe, betænkte jeg mig ikke et Dieblit paa at gaa med Flertallet, thi noget Mere eller noget Mindre, et Par Hundrede Tusinde mere eller mindre er ſelvſjælgelig ikke noget at gjøre Bevægelse over, og det forekommer mig der-